Nr. 34.

1932.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 20. sierpnia 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

111.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustáwę następującej treści:

USTAWA

z dnia 28 stycznia 1932 r.

o opłatach od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Art. 1. (1) Ustanawia się na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża opłatę od biletów wstępu na wszelkiego rodzaju publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe oraz wyścigi i podobne widowiska, połączone z grą lub zakładami, podlegające lub mogące podlegać komunalnemu podatkowi (art. 18 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P Nr. 94, poz. 747).

(2) Wyżej wymieniona opłata od biletów w cenie od 50 gr. do 99 gr. wynosi 5 gr. zaś od biletów w cenie powyżej 99 gr. wynosi 10 gr.

(3) O ile udział w publicznej zabawie, rozrywce, widowisku lub zawodach sportowych nie jest uzależniony od wykupienia biletu wstępu, wówczas opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża pobiera się w kwocie ryczałtowej, obliczonej na zasadach i w sposób, który określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 2. (1) Opłacie, określonej w art. 1, nie podlegają bilety wstępu na amatorskie zawody sportowe, a ponadto na zabawy, rozrywki i widowiska:

a) urządzane wyłącznie dla żołnierzy,

b) urządzane przez zakłady naukowe i wychowawcze dla młodzieży szkolnej lub które za zezwoleniem władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla młodzieży tych zakładów i ich rodzin

(2) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych może ponadto w drodze rozporządzenia zwolnić od opłat, określonych w art 1, bilety wstępu na zabawy, rozrywki i widowiska, z których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, zgóry określone, o ile nie są połączone z zabawami tanecznemi.

Art. 3. Sposób ściągania i wpłacania opłat, określonych w art. 1 niniejszej ustawy, określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 4. (1) Przedsiębiorcy, kierownicy i funkcjonarjusze imprez, o których mowa w art. 1, winni działania wbrew przepisom niniejszej ustawy lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń, karani będą grzywną do 200 zł. o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

(2) Do orzekania powyższych kar powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: A Prystor
Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wojskowych; J. Piłsudski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Hubicki
Minister Skarbu: Jan Piłsudksi.

(Przedruk: Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 marca 1932 r. nr. 18.)

422.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu w sprawie opłat od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Na podstawie art. 1, 3 i 5 ustawy z dn. 28 stycznia 1932 r. o opłatach od publicznych zabaw rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego

Krzyża (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 111) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłacie na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża podlegają bilety wstępu na wszelkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, a w szczególności bilety wstępu na:

1. przedstawienia: kinematograficzne, teatralne i rewjowe, baletowe i kabaretowe,
2. koncerty, deklamacje i recytacje,
3. przedstawienia cyrkowe, menażerje, pokazy zwierząt tresowanych,
4. zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe, dancingi i t. p.,
5. zabawy ludowe z karuzelami, huśtawkami, strzelnicami, aparatami do mierzenia sił, aparatami reprodukującemi mechaniczne utwory muzyczne, deklamacje i śpiew, z grami połączonemi z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach, kolejkami amerykańskiemi i t. p.,
6. zawody sportowe, wyścigi konne; samochodowe, kolarskie, motocyklowe, walki zapaśnicze oraz inne widowiska tego rodzaju,
7. wystawy i panoramy.

§ 2. Opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża pobiera się w formie dodatku do ceny wykupionego biletu wstępu na zabawę, rozrywkę lub widowisko; za cenę biletu (art. 1 ust. 2 ustawy), tworzącą podstawę do obliczenia opłaty, uznaje się kwotę uiszczoną przez nabywcę biletu.

Od biletów bezpłatnych opłaty się nie pobiera, liczba tych biletów powinna być jednak zgóry zgłoszona zarządowi gminy.

§ 3. Opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża od biletów wstępu opłacają osoby, nabywające bilety wstępu, inkasują ją zaś i są za te opłatę odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw lub osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo lub urządzenie zabawy, rozrywki lub widowiska.

Zainkasowaną opłatę należy wpłacić do kasy gminnej łącznie z zainkasowanym komunalnym podatkiem od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, a w wypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, najdalej w ciągu 5-ciu dni po dniu zabawy, rozrywki, lub widowiska. Przedsiębiorstwom, względnie osobom inkasującym opłatę, przyznaje się odszkodowanie w wysokości 2 proc. zainkasowanej sumy.

§ 4. O ile uczestnictwo w zabawie, rozrywce, lub widowisku nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu, opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża wymierza się ryczałtowo w stosunku 10 proc. od podatku, wymierzonego ryczałtowo na rzecz gminy.

W wypadku gdy podatek komunalny nie został ryczałtowo wymierzony, należy uskutecznić wymiar ryczałtowych opłat na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża w kwocie do 5 zł dziennie — w zależności od warunków miejscowych i liczebności uczestników zabawy lub widowiska.

Wymierzoną stosownie do ust. 1 — 2 opłatę przedsiębiorcy, względnie osoby urządzające zabawę, rozrywkę lub widowisko, wpłacają do kasy gminnej.

§ 5. Do wymiaru, poboru i przymusowego ściągania opłaty na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża oraz do odwołań od wymiaru tej opłaty, zarówno pod względem trybu postępowania jak i właściwości władz, stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące komunalnego podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, przewidziane w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 6. O ile z winy urządzającego zabawę, rozrywkę, lub widowisko zostało uniemożliwione ściągnięcie przypadającej na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża opłaty wskutek niedostarczenia danych umożliwiających ustalenie jej wymiaru, zarząd gminy może ustalić opłatę tak, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rozprzedane.

§ 7. Wpływy z opłat na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża wraz z karami za zwłokę zarządy gmin wpłacają do Pocztowej Kasy Oszczędności, względnie do urzędu pocztowego, na konto Polskiego Czerwonego Krzyża Nr. 5600 dwa razy na miesiąc w ciągu dni 5 (pięciu) po upływie każdego półmiesięcznego okresu, czyli kwoty pobrane w czasie od 1 do 15 — do dnia 20 włącznie tegoż miesiąca, pobrane zaś w czasie od 16 do końca miesiąca — do dnia 5 włącznie każdego następnego miesiąca.

§ 8. Za czynności związane z poborem opłaty na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża przyznaje się zarzadom gmin odszkodowanie w wysokości 3 proc. wpływu z opłaty wraz z karami za zwłokę. Koszty przymusowego ściągnięcia opłaty pobierają zarządy gmin na rachunek własny.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: Fabrycy

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Hubicki

Minister Skarbu: Jan Piłsudski

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. Polsk. z dnia 23 maja 1932 r. nr. 43.)

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 33.)

Art. 82.

Pismo, stwierdzające umowę o ustanowienie zastawu lub hipoteki tytułem kaucji, podlega zasadniczo opłacie w wysokości 0,1 proc. od sumy kaucji.

Opłacie w wysokości 5 zł podlega pismo, stwierdzające ustanowienie kaucji:

1. na zabezpieczenie kredytu wekslowego;
2. służbowej;
3. na zabazpieczenie prawidłowego wykonania obowiązków opiekuna lub kuratora;
4. kaucji, zapobiegającej uchyleniu się obwinionego od śledztwa i kary;
5. kaucji na zabezpieczenie należności ubocznej (odsetek za zwłokę, kosztów sądowych i t. p.) przy wierzytelności, wynikającej z pisma, podlegającego opłacie — jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono;
6. kaucji na zabezpieczenie wierzytelności, mogących wyniknąć z otwartego kredytu — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w ustępie drugim art. 134.

Art. 83.

Pismo stwierdzające umowe między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie zastawu ruchomego

dla wierzytelności, już istniejącej, podlega opłacie według zasad, podanych w art. 114 i 115.

Pismo, wyżej wymienione, jest wolne od opłaty w przypadku ustanowienia zastawu ruchomego dla wierzytelności, już poprzednio stwierdzonej pismem, podlegającem opłacie, jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono.

Art. 84.

Pismo, stwierdzające umowę między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie hipoteki albo zastawu nieruchomego (art. 2085 — 2091 kodeksu cywilnego francuskiego; art. 1627 i następne prawa cywilnego rosyjskiego) dla wierzytelności już istniejącej albo o ustanowienie długu gruntowego lub rentowego (§§ 1191 — 1203 kodeksu cywilnego niemieckiego), podlega opłacie w wysokości 0,5 proc. od kwoty wierzytelności.

Opłata nie może jednak przewyższać 5 zł w przypadku ustanowienia hipoteki albo zastawu nieruchomego dla wierzytelności, już poprzednio stwierdzonej pismem, podlegającem opłacie, jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono. Przepis ten tyczy się również obciążenia nieruchomości długiem gruntowym lub rentowym, który już obciążał inną nieruchomość, jeżeli uiszczono opłatę od ustanowienia długu gruntowego lub rentowego.

Art. 85.

Pismo, stwierdzające umowę, na mocy której nie dłużnik, lecz osoba trzecia ustanawia zastaw lub hipotekę dla wierzytelności już istniejącej podlega opłacie, przewidzianej w art. 83, względnie 84.

Jeżeli jednak wierzytelność stwierdzono pismem, podlegającem opłacie i uiszczono opłatę od tego pisma, to opłata od ustanowienia zastawu lub hipoteki wynosi 0,1 proc. od kwoty wierzytelności.

Art. 86.

Opłatom przewidzianym w art. 82 — 84, nie podlegają pisma, podlegające opłacie w myśl innych rozdziałów części drugiej niniejszej ustawy a zawierające też ustanowienie zastawu lub hipoteki na zabezpieczenie wierzytelności, stwierdzonej takiem pismem, albo ustanowienie kaucji na zabezpieczenie należności ubocznych (odsetek za zwłokę kosztów sądowych i t. p.).

Pisma stwierdzające umowy, wymienione w art. 82 — 85, nie podlegają opłacie, jeżeli tyczą się zabezpieczenia wierzytelności, co do których ustawa niniejsza (art. 120) zwalnia oblig od opłaty stemplowej.

Art 87.

Za stwierdzenie umów, wymienionych w art. 82, 83 i 85, uważa się również pisma, któremi wierzyciel potwierdza odbiór rzeczy, oddanej mu w zastaw, z wyjątkiem pism tego rodzaju, wydawanych przez Bank Polski.

Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, za stwierdzenie umów, wymienionych w art. 81 — 85, uważa się również wniosek o wpis prawa rzeczowego w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Przepisu powyższego nie stosuje się, gdy wniosek opiera się na darowiźnie lub zapisie (§ 2174 kodeksu cywilnego niemieckiego), albo gdy wnioskowi odmówiono. W razie stwierdzenia umowy nietylko przez wniosek, lecz także pismem innego rodzaju, stosuje się art. 3.

Rozdział piętnasty.

Dzierżawa i najem rzeczy.

Art. 88.

Pisma, stwierdzające: umowę o dzierżawę lub najem rzeczy, przedłużenie takiej umowy albo przelew (cesję) praw dzierżawcy lub biorącego w najem, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1 proc. od wartości zobowiązań dzierżawcy lub biorącego w najem, względnie cesjonarjusza. Jeżeli jednak chodzi o dzierżawę lub najem nieruchomości, położonej zagranicą, to opłata wynosi 5 zł.

Nie podlegają opłacie według rozdziału niniejszego pisma, stwierdzające dzierżawę prawa wydobywania ciał kopalnych lub przelewu tego rodzaju praw dzierżawnych (art. 64, ustęp drugi),

Wolne są od opłaty umowy o dzierżawę, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346).

Wolne są od opłaty — z zastrzeżeniem wzajemności — państwa obce co do najmu pomieszczeń, przeznaczonych do urzędowania przedstawicielstw dyplomatycznych lub konsularnych. Wolni są również — z zastrzeżeniem wzajemności — szefowie i funkcjonarjusze przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, będący obywatelami państwa wysyłającego i należący do uznanego personelu eksterytorjalnego, oraz szefowie zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych, będący obywatelami państwa wysyłającego — co do najmu pomieszczeń, przeznaczonych według treści umowy na mieszkania wyżej wymienionych osób, członków ich rodzin i służby osobistej. Takie zwolnienie może Minister Skarbu przyznać państwu obcemu, względnie jego funkcjonarjuszom również gdy chodzi o misje zagraniczne, czasowo czynne w Polsce.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie poprzednim, wynajmujący ma uiścić połowę opłaty, jeżeli sam nie jest zwolniony od obowiązku uiszczenia.

Art. 89.

Umowa o najem skrzynki depozytowej (safes) lub o przedłużenie najmu podlega opłacie w wysokości 10 proc. od umówionej ceny za cały czas trwania stosunku najmu — bez względu na to, czy została zawarta pisemnie, czy ustnie.

Ciąg dalszy nastąpi.

(Przedruk z Dz. Ust. Rzp. Polsk. z d. 18. 5. 1932 r. nr. 41.)

Obwieszczenia urzędowe.

Starostwo Katowice.
L. dz. O— 2/45-50.

Obwieszczenie.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 2 sierpnia 1932 r. L. P. 3474/2 zawiadamia, że w zagrodach Bronisława Gaja w Wielkich Hajdukach, ul. Kościelna 13, Emila Noska w Świętochłowicach, ul. Szkolna 9, Teofila Woźnioka w Goduli, Michała Woźnickiego w Rudzie Sl., ul. Wyleżoła 1, Krystyny Mikowej w Brzezinach, ul. Mickiewicza 2, Zakładu św. Antoniego w Brzezinach, ul. Trondmanna — wygasła zaraza pomoru świń.

Katowice, dnia 10 sierpnia 1932 r.

Starosta

(—) Dr. Gawlas.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny. Katowice, d. 3 VIII. 32.
L. Ad. R. 507/3

Przedmiot: Zarządzenie Wojewody Śl. w przedmiocie badania zwierząd racicowych na stacjach kolejowych Wojew. Śl.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego z dnia 3. sierpnia 1932 r. L. Ad. R. 507/3 uzupełniające tut. zarządzenie z dnia 7. II. 1931 r. L. Ad. 56/4 (ogłoszono w Gazecie Urzędowej Woj. Śl. Nr. 6 ex 1931) w sprawie badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych Województwa Śląskiego.

Na zasadzie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409), oraz za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (reskrypt. z dnia 25. czerwca 1932 r. Nr. W. XI-1/10) zarządza się jak następuje:

§ 1.

Paragraf pierwszy zarządzenia wydanego w przedmiotowej sprawie w dniu 7. II. 1932 r. L. Ad. 56/4 (Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 6, e-x 1931) uzupełnia się ustępem drugim o następującej treści:

Od przymusu badania zwalnia się pojedyńcze sztuki zwierząt racicowych wysyłanych w celach hodowlanych i użytkowych przez rolników-hodowców, lub organizacje rolnicze do innych gospodarstw rolnych. Zwolnienie od badań odnosi się tylko do zwierząt, pochodzących z powiatów wolnych od pryszczycy i z miejscowości nieobjętych zakazem wywozu z powodu panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 2.

Zarzadzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Zarządzenie policyjne
o zwalczaniu wścieklizny.

Na podstawie art. 70 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927 r. oraz § 327 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządza się co następuje:

§ 1.

Ponieważ urzędowo stwierdzono, że pies chory na wściekliznę biegał swobodnie na obszarze gminy Mysłowice — ustanawia się w miejscowościach Mysłowice, Brzezinka, Brzęczkowice, Słupna, Mała Dąbrówka, Roździeń-Szopienice, Nikiszowiec i Giszowiec

kontumację psów i kotów.

Wobec tego zarządza się trzymanie psów na uwięzi, a w razie prowadzenia psów — zaopatrzenie ich w bezpieczne kagańce i trzymanie na smyczy, jako też zakazane jest swobodne puszczanie kotów.

Nie podlegają temu przepisowi psy myśliwskie, policyjne, pociągowe i owczarskie pod warunkiem, że psy pociągowe będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce, a psy myśliwskie, policyjne i owczarskie — w czasie nieużywania ich do pracy — będą trzymane na uwięzi lub zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy.

§ 2.

Zarządzenie powyższe dotyczy również psów i kotów wprowadzonych na obszar zagrożony po wejściu w życie niniejszych przepisów.

§ 3.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Dyrekcji Policji w Katowicach po uprzedniem uznaniu psa przez Powiatowego Lekarza Weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę. Do psów wywiezionych poza obszar zagrożony mają być stosowane przepisy, które obowiązują na terenie kontumacyjnym.

§ 4.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano zarządzeń wydanych dla zagrożonego obszaru, jak również schwytane przy obławach psy i koty swobodnie biegające, zostaną przez organa policyjne natychmiast zabite.

§ 5.

Przy wejściach do stacji kolejowych znajdujących się w miejscowościach obszaru zagrożonego powinny być wywieszone w miejscach widocznych tablice z napisem „Kontumacja psów. Wywóz psów bez zezwolenia zakazany".

§ 6.

Przekraczający przepisy niniejsze będzie karany na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77).

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 12. sierpnia 1932 r.
Za Dyrektora Policji:
(—) Filar
Radca Wojewódzki.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.